

in.ihned.cz/sport

ránu bývá na údolních stanicích hodně plno a vystojíme tu nějakou dobu. Čekává se také na nejvyšší kabině Gipfelbahn a pod bublinovou sedačkou Sonnenkarbahn. Vleký jsou zaplněné podle toho, kde zrovna svítí slunce a kde je nejméně vydržená sjezdovka.

Vzpomínky na požár v tunele, kde jezdila kolejová lanovka z údolí k ledovci, jsou sice stále živé, ale trať stále stojí a nebylo by příliš náročné ji rekonstruovat. „Jednou zase bude jezdit,“ je přesvědčený jeden z místních lyžařských instruktorů, který se představuje stejně jako všichni jeho kolegové jen křestním jménem Michael. Stojíme před pomníkem obětem, kde stále hoří svíčky a jsou položeny čerstvé květiny. „Lidé musí zapomenout, a potom se zase rozjede byznys. Tak to na světě chodí.“ V budoucnosti se chystá vybudování jedné velké kabinové lanovky, která nahradí všechny čtyři gletscherjety a nebude tedy nutné přestupovat.

■ Nejlepší sjezd: od ledovcového vláčku Gletscher-Shuttle lehkou modrou sjezdovkou podél dvou krátkých vleků Magnetköpflifte, dále červenou širokou prudkou strání podél dvojice vleků Schmiedinglifte a několika serpentínami k Alpinc centru. Převýšení je 925 m. Až do údolí není možné sjet, protože lanovka vede nad prudkými skálami.

■ Skiroute: neupravená, ale bezpečná trasa nejprve prudce spadá od Gletscher-Schuttle do sněhového kotle na druhou stranu, než vede sjezdovka. Směřuje ke stožáru lanovky Gipfelbahn, aby se nad ním připojila na červenou sjezdovku, která končí u Alpinc centra. Od něho se jede úplně vlevo od obou lanovek Gletscherjet 2. Snowboarděři označují tento úsek jako Naturpipes, neboli přírodní U-rampy. Údolíčka a roklinky tu bývají vymodelované větrem a sněhem do fantastických tvarů.

Kola místo lyží

Přímo nad velkým rekreačním městem Zell am See vznikl

kl za padesát let usilovné práce nenápadně areál zimních i letních sportů. Pro české návštěvníky je to alternativa sjezdového lyžování na Kaprunu, pokud tam nevládně hezké počasí.

Ted' v létě jezdí lanovka do dvoutisícové nadmořské výšky na vrchol Schmittenhöhe. Hora je součástí Kitzbühelských Alp a na rozdíl od divokého skalnatého Kitzsteinhornu ve Vysokých Taurách na druhé straně údolí je to tedy příjemně zaoblený kopec. Jezdí se sem především za pěší turistikou a túrami na horských kolech. Oblíbené jsou výlety na tradičně laděné obědy v okolních chatách. Když si Rakušan nemůže dát na horách uzenku, pivo a šnaps, tak ho výlet snad ani netěší.

Trochu jiného ražení jsou další tři lanovky v okolí, které se zaměřují na cyklistickou klientelu. Lyžařská centra Saalbach, Hinterglemm a Leogang nabízejí v létě lanovky především pro adrenalinové sportovní vyžití. Nad Saalbachem jsou proslulé singletraky, neboli úzké náročné stezky pro horská kola. Vedou hlavně po hřebenech a umožňují na každé zastávce daleké rozhledy. Leogang je zase známý umělými dráhami pro moderní závodní disciplíny fourcross a dirtjumping, ve kterých hraje hlavní roli skoky, odvaha a speciální kola. Pokud si budete chtít vyzkoušet královskou disciplínu horských kol, kterou je sjezd, budete muset o necelých sto kilometrů vedle do Planai. V plné parádě tu můžete profrčet nejdelší závodní sjezdovou dráhu v Rakousku, která měří skoro pět kilometrů.

Do Rakouska si můžete vzít vlastní kola, ale pod horami narazíte na spoustu půjčoven, kde dostanete nejnovější modely i s chrániči a přilbou. Běžným smrtelníkům se proto vyplatí jezdit s vlastním horským kolem na výlety, ale sjezdový speciál si půjčit. ●

JAKUB TUREK

Autor je šéfredaktorem specializovaného serveru Horydoly.cz

ADRENALIN

V okolí Zell am See se neprovokuje jen krotké sjezdovkové lyžování a snowboarding, ale sjíždějí se sem také alpinisté za svým drsným dobrodružstvím.

● Na břehu nedalekého zamrzlého jezera **Weissee** stojí obří chata Rudolfshütte, odkud vedou nejkrásnější skialpinistické túry na třitisícové vrcholy.

Rudolfshütte

Kombinuje se při nich stoupání na speciálních lyžích se stoupacími pásy, prudké sjezdy v opuštěných horách a horolezecké výstupy s mačkami, cepínem a lanem. Rudolfova chata byla až do loňského roku výcvikovým centrem rakouského alpského spolku (OEAV), ale od letoška je v soukromých rukách.

● Na vysokohorské túry je velice oblíbeným kopcem **Wiesbachhorn** (3564 m), kam se obvykle chodí dva dny a přespává se na jednoduché horské chatě Heinricha Schwaigera. K jídlu bývají především těstoviny podávané u dřevěných stolů, sedí se na lavicích a spí

se na palandách pod erárními dekami. Na začátku léta jsou k výstupu potřeba značné zkušenosti s lavinami, lanem a horolezeckými potřebami (viz *IN* 33/2004).

Těsně za Kaprunem prolamuje říčka Kapruner Ache vápencový masiv skrze soutěsku Sigmond-Thun-Klamm. Desítky metrů hluboké vodopády a tůně jsou zpřístupněny pro turistiku dřevěnými lávkami přilepenými na kolmé stěny soutěsky.

● Pod soutěskou nasedají vodáci do kajaků a splouvají deset kilometrů nepříliš těžké, ale pekelně rychlé vody v korytu, kde nejde nikde zastavit. Posledních půl kilometru je kritických, protože se na nich skáčí tři vysoké skalní prahy z ostrých kamenů, které dokážou rozpárat loď jako mrtvolu při pitvě. Řeka, do které se Ache vlévá, je ovšem lahůdkou i pro místní vodáky. Salzach se jezdí až z Krimmlu, okolo Kaprunu, Zell am See a skrze soutěsku Salzachoffen až do Salcburku. Umíte-li jezdit na vlnách nejvyšší obtížnosti, můžete si po Salzachu udělat týdenní výlet. Jste-li spíše turisté, skončíte na přehradě u Zell am See. Přesto počítejte s úžasnou silou vody – i kdybyste ani jednou nehráblí pádlem, odnese vás za den o nějakých padesát kilometrů níž.

● Všechny adrenalinové akce můžete provádět sami, ale samozřejmě si na ně můžete najmout horské vůdce a raft-guidy včetně kompletního vybavení. Jejich kanceláře najdete přímo v Kaprunu i kousek dál v Zell am See.

FOTO: JAKUB TUREK